

6) другитѣ елементи на пасива, по възможность подробно изложени като: погашението на инвентаря и пр.;

7) оная часть отъ събранитѣ лихви, която се пада за слѣдующата година;

8) печалбата за смѣтната година.

Чл. 473. Разносцитѣ по набавянията при застрахуванията отъ щети, както и прѣзастрахуванията на тѣлесното здравие, могатъ да се распрѣдѣлжтъ за прѣзъ цѣлия периодъ на застрахуванието, а при застрахуване на животъ — за 15 години.

Чл. 474. Чуждитѣ застрахователни дружества, ако тѣ, като акционерни, отговорятъ на прѣдписанията на чл. чл. 226 и 227-й, могатъ да дѣйствуватъ върху територията на Българското княжество: а) ако инностранната държава, въ която е съставено дружеството, по отношение на българскитѣ акционерни дружества, постѣпва съгласно началата на взаимността; б) ако е вложило опрѣдѣлената отъ правителството гаранция; в) ако се е задължило съ едѣлжитѣ си да се съобразява съ прѣдписанията на настоящата глава, и въобще, да се подчинява въ всичко и исклучително на мѣстнитѣ закони, за което трѣбва да се заяви при регистрируването на фирмата.

Размѣрътъ на гаранцията, прѣдвидена въ п. б, се опрѣдѣля отъ 200.000—500.000 лева и трѣбва да състои или въ недвижими имоти, находящи се въ Княжеството, или въ цѣнни български държавни книжа. Независимо отъ тази гаранция, чуждитѣ застрахователни дружества, по операциитѣ си за животъ, сж длѣжни въ края на всѣко *шестъ-мѣсечие* да депозиратъ половината часть отъ събранитѣ си бруто премии въ български цѣнни държавни